

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212205615
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8212205615.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s. r. o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanej V. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XXX/X, X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 o zaplatenie 253,55 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 5C/43/2013-47 zo dňa 09. 10. 2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Žalobca je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 19,33 Eur na účet JUDr. Igora Šafranka, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa v predmetnej veci domáhal zaplatenia 253,55 Eur s príslušenstvom. Do konania vstúpil vedľajší účastník a namietal uplatnenie zmluvnej pokuty vo výške 111 Eur s prísl. ako neprijateľnosť zmluvnej podmienky a jej neplatnosť.

Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvého stupňa“) v dôsledku späťvzatia žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty konanie v časti o zaplatenie sumy 111 Eur s prísl. zastavil. Ďalším výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 142,55 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 25. 07. 2009 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobca a žalovaná nemajú právo na náhradu trov konania a zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 58,58 Eur do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku v časti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania nepriznať a zaviazat vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý navrhol rozsudok v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že malo by byť všeobecným celospoločenským cieľom a aj záujmom, ku ktorému by mali prispieť aj súdy, aby sa spotrebiteľská agenda rozptýlila medzi čo najviac združeniami a aby v každom konaní vystupoval za združenie advokát a aby týmto spôsobom sa čo najskôr táto agenda zredukovala na minimum, aby dodávatelia prestali skúšať a prestali podávať žaloby odsúdené dopredu na neúspech. Ak však neriskujú ani len náhradu trov konania, skúšať sa im stále oplatí a budú to robiť naďalej a zahlcovať súdy tisíckami žalôb, ktoré by inak podané nikdy neboli. Cieľom vedľajšieho účastníka je, aby aj advokáti zistili, že ak sa budú v spolupráci so združeniami venovať hromadne spotrebiteľskému právu, tak neskrachujú z dôvodu, že súdy nepriznávajú združeniu

náhradu trov konania ani v úspešných konaniach. Len tak sa bude možné celoplošne s nečestnosťami a nemorálnosťami v spotrebiteľskom práve vyporiadať. Vedľajší účastník dal do pozornosti čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ďalej čl. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ. Zároveň dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník má právo aj na advokáta aj na náhradu trov konania. Žalobca namieta, že pre vstup vedľajšieho účastníka do konania sa vyžaduje súhlas žalovaného, teda účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník v konaní pôsobiť a ktorého záujmy chce svojimi úkonmi podporovať a chrániť. Podmienka súhlasu podporovaného účastníka pre vstup vedľajšieho účastníka do konania nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Vstup spotrebiteľského združenia do konania priamo predpokladá ust. § 93 ods. 2 O. s. p.. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur, ktoré špecifikoval vo svojom vyjadrení k odvolaniu.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v rozsahu suspenzívneho (odkladného) účinku odvolania vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom (§ 206 ods. 3 O. s. p.) spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku v napadnutej časti, a preto sa obmedzuje na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku (§ 219 ods. 2 O. s. p.) a dopĺňa nasledovné:

Vedľajší účastník od prvého vyjadrenia k žalobe uvádzal, že nenamieta časť uplatneného nároku žalobcu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, ale namieta len povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 111 Eur ako nekalú podmienku (viď vyjadrenie, č. l. 15 - 16 spisu). Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník bol úspešný v konaní v celom ním namietanom rozsahu, resp. že žalobca zavinil zastavenie konania o zaplatenie sumy 111 Eur s prísl. v dôsledku späťvzatia žaloby po tom, čo vedľajší účastník namieta povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu ako nekalú podmienku. Uvedené sa má preto premietnuť aj do rozhodnutia o trovách konania. V neposlednom rade je nutné poznamenať, že vedľajší účastník na strane žalovanej vstúpil do konania za účelom ochrany spotrebiteľa pred uplatňovaním nekalých podmienok zo strany žalobcu (dodávateľa), čo je aj cieľom združení pôsobiacich na ochranu spotrebiteľa (ako slabšej strany spotrebiteľského zmluvného vzťahu) vo všeobecnosti.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Účastník konania, ktorý v spore uspel (§ 142 ods. 1 O.s.p.) alebo zastavenie konania nezavinil (§ 146 ods. 2 O.s.p.), má nárok na náhradu trov tohto konania. Tento postup môže súd prelomiť a nepriznať náhradu trov konania, ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.), na ktorú skutočnosť v podstate žalobca aj poukazuje. Odvolací súd preto podrobil žalobcom označené skutočnosti vyhodnoteniu, či predstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Žalobca argumentuje predmetom činnosti vedľajšieho účastníka inter alia jeho vedľajšími intervenciami na ochranu spotrebiteľov v súdnych konaniach. Tým má byť podľa žalobcu vedľajší účastník spôsobilý sám vystupovať v konaní a zastúpenie advokátom len navyšuje trovy.

Táto argumentácia je nepresvedčivá a naráža aj na základné princípy občianskeho súdneho konania. Predovšetkým žalobca neuviedol jediný rozumný dôvod, prečo práve tento typ právnickej osoby má byť vylúčený z práva na právne zastúpenie advokátom a niet na to opory v žiadnom ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu. Túto argumentáciu nepodporuje ani judikatúra Súdneho dvora Európskej

únie, ktorá naopak nevidí žiadny dôvod na poskytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C-279/09).

Argument o navyšovaní trov zjavne neobstojí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je aj náhrada trov konania protistrane, ale aj na jej podporu vedľajšiemu účastníkovi. Niet dôvodu na výnimku u profesionálnych právnických osôb zaoberajúcich sa vymáhaním pohľadávok.

Ak žalobca používa naďalej zmluvnú podmienku, ktorá už bola právoplatne určená za neprijateľnú, nielenže porušuje zákonný zákaz používania takejto klauzuly (§53a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ale takéto konanie je na úkor kvality a očisty verejného života (záujem na spotrebiteľských vzťahoch bez nečestných klauzúl (rozsudok C-618/10 Banco Espanol, bod 42). Je preto logický dôvod konštatovať, že žalobca zavinil vznik trov konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak by nepoužíval už raz právoplatne súdom zakázanú zmluvnú podmienku (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.3.2012 sp. zn. 6Co 161/2011).

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“. Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Odvolacie námietky žalobcu sú neopodstatnené.

Odvolací súd preto nevidí dôvod prečo by vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľa pred uplatňovaním nekalej zmluvnej podmienky (zmluvná pokuta) nemohol do konania vstúpiť len v tej časti uplatneného nároku, v ktorej považuje nárok za uplatňovaný v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Vedľajší účastník má právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania, pretože vo vzťahu k odvolaniu (vo výroku o trovách konania) bol úspešným účastníkom konania. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v odvolacom konaní trovy spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu z hodnoty 111 Eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „vyhlášky“) za jeden úkon právnej služby, t. j. za polovičný úkon podľa §13a ods. 2 písm. b) vyhlášky odmena vo výške 8,30 Eur, 7,81 Eur - režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a 3,22 Eur DPH (§ 18 ods.

3 vyhlášky). Žalobca je preto povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.